

ба сякога да ся трудимъ да имаме истыя-тъ духъ, кой-то є въ Христа, да бждемъ свя-ти, както Богъ, кой-то ны призывава, є святъ, щото чрезъ насъ да ся почита име-то му, а не да ся хули.

д. Свято-то живѣніе є само-то доказа-телство, съ кое-то сичкы-ти Христіане, учени, и неучени могатъ да опровергнѣтъ си-чкы-ты противорѣчія, и софизмы-ты на не-вѣрници-ты.

Ако не можемъ да говоримъ съ языкъ-тъ си, никой обаче не може ни въ брани да съобщимъ слово-то на житіе-то си съ при-мѣръ-тъ си. *Давайте вѣ сичко себе-си при-мѣръ на добры-ты дѣла, за да ся посрами противный като нѣма да рече нищо укор-но за васъ (Тит. 2; 7, 8). Молихъ да имате живѣніе-то си добро мѣжду язычници-ты, щото кога вы клеветятъ като злодѣйцы, като видятъ добры-ты ваши дѣла да про-славятъ Бога, кога вы поспѣти. Защо-то това є воля-та Божія; съ благодѣянія-та си да обуздавате невѣрство-то на безум-ны-ты чловѣцы 1. Петр. 2; 12-15).*

Ако живѣмъ само достойно на Евангеліе-то (Фил. 1; 27), примѣръ-тъ ни ще служи за сякогашно изобличеніе на беззаконія-та, и прелести-ты на други-ты, и непорочно-то наше житіе ще проповѣда добродѣтели ты на оногова, кой-то ны є призвалъ отъ тѣм-нина-та вѣ чудныя-тъ си свѣтъ (свѣтлина) (1. Петр. 1; 10).